

των σκλητέων, πάλιν δὲ τὸν Δαυϊτικὸν Χρισμὸν, ἀ-
 φικτον ἔλεγχον ἀναστίναι, καὶ δι' ἐκείνους τὰς μὲν
 κατασφύρα, ἑαυτῶν δὲ τὰς ὕμνας ἐπιβάλλειν διδάσκει.
 καὶ πᾶς τὸτο καλόν; πᾶς δὲ ἀκόλυτος; δίκαιον δὲ πᾶς ἄ-
 ἕης τὸν παρ^{γεγονότα} καταλύσαι τὸ τῷ διαβόλῳ κρεί-
 δι' ἐκείνου τὸ τῆς δόξης πρόπον, καὶ τὴν σύστασιν ἑαυτῶν
 πορίζειν. τὸτο γὰρ τῆς ἀποστατικῆς σπορᾶς ὁ κερκός,
 καὶ ἅμα μὲν ἐπιδημῆσαι πάσης πίστεως ἄπορον τὸν ἐχ-
 πορῆν, ἅμα δὲ τὰς μεγίστας αὐτῶν προξενεῖν, καὶ λαοφά-
 ναν ἑαυτὸν ἀγχισησῶντα καὶ κρατύνοντα, ἢ τὸ κρείσσον
 ἦκεν ἀφελῆν. ὅτι γὰρ ἅντις διὰ τῶν τῷ ψεύδῳ ἐχ-
 μάτων τὴν ἀλήθειαν σπυράζει δειξά, παρῶσαν ἑαυτῶν
 καὶ τὸ ὄριον προελθεῖν, ἕτος, ὃν τὸ ψεῦδος ἔχειν ἀ-
 χρηγόν, ἀληθείας δεικνύς χρηγόν τῆς ἐνάσης ἀγίας
 ἀπολύει, καὶ ἕθεν μάλλον, ἀλλ' ἵλεως εἶη θεός, ἀνέν-
 θυον ἐπιδείκνυσιν ἑαυτὸν τῶν ἀγαμάτων τῶν ἡδαικῶν
 ἢ τῶν, ὃν ἢ ταῦτα ἀποσκευάζεται, τῆς τῷ ψεύδῳ
 ἢ χρηγός ἐστιν, ἐνοχῆς. ἄρα ἐκ εἰς καλὸν ὕμν ὁ
 τῆς ἀποστασίας ἔρωσ τελευτᾷ; ἀληθείας μὲν κηρύτ-
 ταν τὸν πατέρα τῷ ψεύδῳ δημαργόν, ἐξ αὐτῶν δὲ
 κατασκευάζειν τὴν ἐνυπόστατον ἀλήθειαν δανείζοντα
 ἀληθεῖς, καὶ ὅτι δανείζεται, ἵνα μὴ λέγω μᾶλλον, τὰς
 ἵσας ὄφλειν ἀντιδεξιῶδες τιμᾶς; ἔχει δὲ καὶ διὰ
 τῶν παραβολῶν, καὶ ἐκ παραβολῆς, ἀλλ' ἐμφανῶς
 ἴδωμεν τὸ δόγμα καταλνόμενον τῶν ἀσεβῶν. ὅτι μὲν
 γὰρ παραγέγονεν ὁ σωτῆς ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπ-
 λωλός, ἕθενι μέχρι νῦν εἰς διαγμὸν περιέστηκεν.
 Ἐδὲ τὸ, ὡς ἀληθῶς ἀπολωλός, πρόβατον τῆς ἀσω-
 λίας.